

Sygn. akt I C 466/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 r. w Miliczu

sprawy z powództwa P. (...) we W.

przeciwko T. P.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić;
2. kal. 21 dni.
3. po prawomocności akta odłożyć do archiwum.

M., dnia 15 stycznia 2016 r.

Sygn. akt I C 466/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w pozwie złożonym w dniu 26 października 2015 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej T. P. kwoty 62 369,37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym 3 600,00 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 3 119,00 zł opłaty sądowej od pozwu.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwana (...) Bank S.A. zawarli umowę bankową o nr (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie. Pomimo upływu terminu wyznaczonego pozwanej do uregulowania należności, nie dokonała ona zapłaty, wobec czego w dniu 26 kwietnia 2011 r. pierwotny wierzyciel zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających z zawartej umowy. Nadto strona powodowa wskazała, że zadłużenie pozwanej wynosi 62 369,37 zł, w tym należność główna 33 213,10 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 29 156,27 zł. Podniosła, że wezwała pozwaną do zapłaty, jednakże zadłużenie nie zostało uregulowane.

Pozwana na rozprawie w dniu 15 stycznia 2016 r. oświadczyła, że nie zgadza się z żądaniem, zakwestionowała wysokość odsetek. Podała, że leczy się z powodu choroby nowotworowej i cukrzycy, jest po zwale. Jej obecna sytuacja majątkowa, nie pozwala spłacić zadłużenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 kwietnia 2011 r. (...)Bank w W.zawarł z (...)S.(...) we W.umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanej T. P.w wysokości – kapitał 33 213,10 zł i odsetki 11 662,52 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 26.04.2011 r. k. 9-15;

wyciąg z elektronicznego załącznika do porozumienia k. 16)

Strona powodowa w dniu 14 września 2015 r. sporządziła pismo wzywające pozwaną do zapłaty zadłużenia..

(dowód: pismo strony powodowej z 14.09.2015 r. k. 17-18)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wystawionym w dniu 20 października 2015 r. strona powodowa oświadczyła, że w dniu 26 kwietnia 2011 r. (...) (...)we W.nabyła od (...) Banku S.A.w W.wierzytelność wobec pozwanej T. P., wynikającą z umowy bankowej o nr dłużnika (...). Wysokość zobowiązania dłużnika na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 62 369,37 zł, w tym należność główna 33 213,10 i odsetki w kwocie 29 156,27 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego

i ewidencji analitycznej nr S/238/322/ (...) z 20.10.2015 r. k. 8)

Pozwana T. P. ma 71 lat, jest emerytką. Od 2010 r. choruje na nowotwór. Jej świadczenie emerytalne jest zajęte przez komornika sądowego, w związku z innymi zadłużeniami. Pozwana otrzymuje więc faktycznie tytułem emerytury kwotę 980 zł.

(dowód: przesłuchanie pozwanej k. 28v.)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego radcą prawnym i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powodowy Fundusz formułując żądanie w niniejszej sprawie miał zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanej z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miała uiszczyć dochodzona pozwem kwotę.

Strona powodowa zaferowała jako materiał dowodowy jedynie umowy cesji z wyciągiem z załącznika, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu oraz wezwanie do zapłaty.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa nie wykazała bowiem – wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi – istnienia i wysokości zobowiązania, zasad obciążenia pozwanej dochodzoną kwotą przez pierwotnego wierzyciela, daty wymagalności świadczenia, sposobu i okresu wyliczenia odsetek. Powołała się w tym zakresie jedynie na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, co nie może zostać uznane za wystarczające, zwłaszcza w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. w sprawie P 1/10, na mocy którego zostało wykluczone uprzywilejowanie dowodowe jakie posiadały fundusze sekurytyzacyjne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejsze sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje, co potwierdza przepis art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jedn. z 2014 r. poz. 157) W tej sytuacji brak jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonania przedmiotowego wpisu w księgach rachunkowych powodowego funduszu. Strona powodowa nie przedłożyła źródłowej umowy bankowej, na którą powołała się w uzasadnieniu pozwu, nie wykazała nawet daty jej zawarcia, nie zaferowała też innych dowodów potwierdzających wysokość dochodzonej kwoty. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku o oddaleniu powództwa w całości.

O kosztach postępowania w pkt II sentencji wyroku orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

M.(...)